

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsaftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske

røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regering har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstegn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var ved Cubamissilkrisen for 60 år siden."

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

"Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington."

"Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel".

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som "Efter finanskrisen – magnettog over Kattegat" i 2007, "Glass/Steagall eller kaos" i 2011, "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" i 2015 og "Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden" i 2019.

Åbent brev: FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af

baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som "prologen til Tredje Verdenskrig".

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevare- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da

både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

**Derfor repræsenterer
»LaRouchePAC« ikke længere
LaRouches politik.
Pressemeddelelse af Helga
Zepp-LaRouche**

24. februar 2021 (EIRNS)– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og

international leder af Schiller Instituttet og enke efter den kendte amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche, bekendtgjorde i dag, at hun, gennem sine advokater, har sendt et brev til Lyndon LaRouche Political Action Committee (LPAC) og komiteens kasserer Barbara Boyd, hvori hun kræver, at de »omgående ophører med og afholder sig fra, både nu og i fremtiden«, at »gøre brug af LaRouches navn, billede og andre potentielt forvirrende og lignende begreber«. Brevet erklærer, at en sådan brug »sandsynligvis vil skabe forvirring blandt forbrugere, eftersom de kan blive forledt til at tro, at du [Boyd] (som person), LPAC og/eller de varer eller tjenester, som udbydes, i et eller andet omfang, er forbundet med, på licens fra, eller godkendt af vores klient [Helga Zepp-LaRouche]«. Blandt de påkrævede ændringer er, at Boyd og LPAC »omgående tager alle nødvendige skridt til at ændre navnet på jeres politiske aktionskomité, og navnene på enhver tilhørende enhed, til et, der ikke indeholder udtrykket »Lyndon« »LaRouche« eller noget forbundet med eller afledt deraf, og indvilliger i at afstå fra at bruge rettighedskrænkende udtryk nu og i fremtiden på nogen hjemmeside, firma-e-mails, brevhoveder, reklamer, eller andet marketingsmateriale eller korrespondance.«

For at belyse baggrunden for dette tiltag og sætte det i en konkret sammenhæng, fremsatte Fru Zepp-LaRouche følgende erklæring:

»Det, der siden 2004 har været den officielle hjemmeside for den politiske aktionskomité, der blev grundlagt af min afdøde mand Lyndon LaRouche, Lyndon LaRouche Political Action Committee (LPAC), har fået sit indhold overtaget af en gruppe individer forbundet med Barbara Boyd, aktionskomiteens kasserer, og sat i en retning, jeg betragter som værende i direkte modsætning til kernen i den politik, min mand stod for. Mens min mand stadig var i live, var han ansvarlig for den overordnede politiske retning for aktionskomiteen. Men efter hans død i februar 2019, har Fru Boyd og hendes

samarbejdspartnere uden mit samtykke overtaget indholdet af hjemmesiden og aktionskomiteens aktiviteter som helhed og bevæget sig i en retning, som efter min mening misrepræsenterer både mine og Hr. LaRouches holdninger.

»Mine gentagne krav om, at aktionskomiteen skulle følge LaRouche-bevægelsens politik og ikke sætte LaRouches navn i forbindelse med politiske holdninger, der var og er i direkte modstrid med vores egne standpunkter, og som tog sin begyndelse i aktionskomiteen umiddelbart efter LaRouches død, blev afvist op til det punkt, hvor Fru Boyd og en gruppe af individer, der delte hendes holdninger, fremlagde et dokument i november 2020, hvori de proklamerede deres »uigenkaldelige« uafhængighed af lederskabet i LaRouche-bevægelsen, mig selv inklusive, der blev grundlagt af min mand for over 50 år siden.

»Mens de lovpriste visse af Lyndon LaRouches ideer, og fremviste videofilm med ham, så afveg aktionskomiteens politiske holdninger i stigende grad fra LaRouche-bevægelsens og min afdøde mands politik, eksempelvis ved at udelukke enhver substantiel vurdering af den internationale strategiske situation, for i stedet, næsten udelukkende, at fokusere på amerikansk indenrigspolitik, og frem for alt på emner, der var på linje med Donald Trumps politik. De undlod i stigende grad at publicere artikler og videoer, som var kritiske over for Trump, så som hans lovprisning af den finansielle boble på Wall Street og hans Kina-kritiske politik, der kom til at dominere hans præsidentskab. Her er et eksempel.:

»I en video der blev lagt ud den 26. januar 2021 på LPAC's hjemmeside med overskriften »Få kampagnen for en rigsretssag til at give bagslag, byg en bevægelse for at redde republikken« udtalte Barbara Boyd: »Hvis man har den holdning, at mennesker er dyr, og at man kan have et socialt belønningssystem, og det er faktisk, hvad vi er ved at etablere herhjemme med "Cancel Culture"-bevægelsen – altså, hvis man opfører sig på en bestemt måde, så får man social

kredit for at gøre x, y, z, og w; men hvis du er ondskabsfuld eller kommer med dumme kommentarer, eller træder ved siden af, så får man negativ kredit. Det er det, de gør i Kina. Det er, hvad man gør i ethvert totalitært samfund«.

»Disse holdninger reflekterer alene Fru Boyds meninger, hverken LaRouches eller LaRouche-bevægelsens. Jeg er totalt uenig med en sådan karakteristik af Kina, og Lyndon LaRouche udtrykte gentagne gange gennem hele sit liv synspunkter i diametral modsætning til en sådan karakteristik.

»I takt med den voksende misrepræsentation af LaRouches politiske standpunkter, følte jeg og et stort flertal af medlemmerne i LaRouche-bevægelsen, både i USA og internationalt, at vi ikke havde andet valg end at støtte dannelsen af en ny organisation og en tilhørende hjemmeside: »The LaRouche Organization« (TL0), som blev grundlagt i december 2020, for at sikre, at LaRouches navn og ansigt kun forbindes med hans virkelige politik og holdninger. Klik her: The LaRouche Organizations homepage Forskellen mellem TL0 og aktionskomiteen ses tydeligt ved f.eks. at sammenligne de intentioner, der kommer udtryk i den grundlæggende udtalelse »Hvem vi er«, som siger:

»»Det eneste formål med The LaRouche Organization (TL0) er at sprede Lyndon LaRouches idéer og kendskabet til hans livsværk, hans metode til analytisk og videnskabelig tænkning, med den hensigt at realisere de løsninger på de mange kriser, menneskeheden nu står over for, som han fremlagde.«

»Sæt dette op imod de »marchordrer«, der blev lagt op på aktionskomiteens hjemmeside den 14. februar under overskriften »Din rolle i »Ny Politik««: »Kæmp for det Republikanske Parti; tving forræderne og »de svage« ud, og før det tilbage til Abraham Lincolns tradition.«

»Fru Boyd og hendes samarbejdspartnere lancerede et nyt design for aktionskomiteens hjemmeside i februar 2021, som

bemærkelsesværdigt udelader to sider eller emner, der tidligere var der:

»For det første den utroligt rige dokumentation af de 40 års organiseringsaktiviteter som Lyndon LaRouche og hans internationale samarbejdspartnere var involveret i på tværs af fem af planetens kontinenter. Hvad enten det var intentionen eller ej, så mener jeg, at man, ved at fjerne den historie, giver det falske indtryk, at Hr. LaRouche kun bekymrede sig om, hvad der foregik i USA. Det går imod hans passionerede engagement for menneskeheden som helhed.

»For det andet, så fjerner aktionskomiteens nye hjemmeside også den rolle Hr. LaRouche og hans internationale bevægelse har spillet i skabelsen af det nye paradigme omkring Den Nye Silkevej. LaRouche begyndte allerede i 1970'erne at skrive adskillige økonomiske programmer for Afrika, Asien, Latinamerika og Europa, og brugte en god del af sit liv på at arbejde og føre kampagne både i og for udviklingen af disse lande.

»Fru Boyd og hendes samarbejdspartnere har enhver ret til at etablere en politisk aktionskomité, der udtrykker Fru Boyds holdninger; men jeg mener, at de gør afdøde Lyndon LaRouche en stor uret ved at misrepræsentere hans holdninger – både gennem det, der bringes og det, der udelades – samt ved at forbinde hans navn med deres egne bestræbelser. Af alle disse årsager har vi entreret juridisk bistand for at stoppe aktionskomiteens brug af Lyndon LaRouches navn og ansigt, og for at bevare hans enorme arbejdes integritet.«

Læs LaRouche-organisationens grundlæggende dokument her: LaRouche-organisationen er grundlagt

For yderlig information:

I USA: press@laroucheorganization.com eller +1-551-209-3978

I Danmark: 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk

Klik her: [The LaRouche Organizations homepage](#)

**Offentlig online
pressekonference torsdag live
kl 17 dansk tid og som arkiv
bagefter.**

**Hverken Flynn eller Stone var
skyldige, fordi der ikke var
noget russisk hack:**

**William Binney fremlægger sin
sag for verden**

Den 19. juli (EIRNS) – PRESSEMEDDELELSE: Online Pressekonference, torsdag, d. 23. juli, kl. 17:00 (dansk tid). Presse, internet-radioværter og interviewere, samt uafhængige journalister, der ønsker at stille spørgsmål til Hr. Binney, er velkomne. For at kunne gøre dette, beder vi dig sende dine legitimationsoplysninger via linket. Vi vil kontakte dig med information om hvordan du kan deltage:

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20200723-binney-press-conference>

Den generelle offentlighed kan se pressekonferencen via YouTube her (og det er ikke nødvendigt at svare på dette):
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

"Hverken Flynn eller Stone var skyldige, fordi der ikke var

noget russisk hack”: William Binney fremlægger sin sag for verden

Er det rent faktisk muligt at vide, og derefter at bevise, at "Russiagate"-historien fra valget i 2016 – en historie, som resulterede i omfattende føderale retsforfølgelser, stigende internationale spændinger, landsdækkende politisk lammelse samt en rigsretssagsproces mod en præsident – var fuldstændig usand?

William Binney, en veteran efter 30 år i det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) og dettes tidligere tekniske chef for Global geopolitisk og militær analyse og Rapportering, vil afsløre den fortsatte undertrykkelse fra britiske efterretningstjenester og deres amerikanske modparter, af hans beviser, som gendriver hele "Russiagate"-historien.

"Vi kan bevise, at alle de data, som WikiLeaks offentliggjorde fra DNC [det Demokratiske Partis Nationale Komité], der blev downloadet d. 23. og 25. maj, samt d. 26. august, 2016; alt dette bar signaturen af at være downloadet til et USB-stik eller en CD-ROM, og fysisk transporteret," udtalte Binney. "Så vi kan bevise dette for en domstol. Faktisk fremlagde jeg dette i beedigede skriftlige erklæringer, som jeg afgav i Roger Stones sag og også i General Flynns sag. Og dommeren ville ikke lade mig vidne. Jeg har haft svært ved at finde noget som helst som (Rusland) gjorde i valgene i 2016, for ikke at nævne noget som helst i valgene i 2020."

Roger Stone, som talte med Sean Hannity på Fox TV, d. 13. juli, i kølvandet på Præsident Trumps nedsættelse af hans fængselsstraf, udtalte: "Jeg kunne havde bevist i retten, gennem brug af kriminaltekniske beviser og udsagn fra eksperter, fra folk som Bill Binney, den tidligere NSA-ekspert for kontraspionage... at ingen hackede DNC, at der ikke var noget online hack af DNC... Men jeg fik ikke lov til at fremlægge dette som forsvar, fordi Dommer Jackson ikke tillod

dette.”

Binney, hvis arbejde er blevet præsenteret i dokumentarer såsom PBS Frontlines "United States of Secrets" og filmen "A Good American", var designeren af sikkerhedssystemet "ThinThread", som meget vel kunne havde forhindret angrebene på World Trade-centeret d. 11. september, 2001, fra at finde sted, hvis han og hans medarbejdere ikke bevidst var blevet forhindret i at anvende det. "Men problemet var også, at det var et system som ville havde afsløret alle vores regeringsmedarbejders og vores hemmelige efterretningstjenesters kriminelle handlinger, samt tillige også andre i verden," sagde Binney. I stedet blev den "universelle overvågning", som han personligt havde designet til at beskytte amerikanere fra et nyt terrorangreb, efter 11. september indsat til at overvåge så godt som hver eneste borger i USA, der var i besiddelse af elektronisk udstyr.

Andre efterretningsspecialister vil også deltage sammen med Binney. Konferencen vil være tilgængelig for offentligheden på YouTube.

Pressemeddelelse

Skab 50 millioner amerikanske arbejdspladser for at genopbygge verden

Den 27. maj (EIRNS) – "LaRouche-planen for at genåbne økonomien: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive

arbejdspladser” blev udgivet af LaRouches Politiske Aktionskomite (LPAC) d. 23. maj, 2020. Forslagene bygger på LaRouches metode for fysisk økonomi anvendt i den svimlende opgave at hyre 1,5 milliarder produktivt arbejdende mennesker på denne jord – nær halvdelen af arbejdsstyrken – som nu er de facto arbejdsløse.

Dette bemærkelsesværdige program for at skabe 50 millioner produktive amerikanske arbejdspladser, er det eneste seriøse svar på “the big one”: Den samtidige sygdomspandemi, hungersnødspandemi, arbejdsløshedspandemi, samt finanssammenbruddet. Den amerikanske økonomi som “genåbner” bliver nødt til at være en ny økonomi, omstruktureret og omdannet til at genopbygge en knust verdensøkonomi, der skaber et moderne sundhedssystem i alle underudviklede nationer, samt ny infrastruktur indenfor energiproduktion, vandforsyning og højhastighedstransport. Det skal være en åbning til Det amerikanske System for industrialisering og videnskabeligt fremskridt, på global målestok.

Der findes intet bedre eksempel for dette, end Amerikas tilbagevenden til rummet, med den ventede opsendelse af en amerikansk-produceret, bemannet raket til den internationale rumstation (ISS). Den grundlæggende forudsætning i den nye rapport er, at økonomisk vækst må være drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, hvis gennembrud medfører stigninger i den produktive arbejdskraft. Det nuværende samarbejde i rummet må blive til en fuldgældig, international Måne-til-Mars-mission, som en “videnskabsmotor” for den samlede proces for at skabe ny, højteknologisk, produktiv beskæftigelse og uddannelse af unge mennesker, der kan påtage sig nye forskningsområder. Den nye rapport adresserer opgaven at omdanne den amerikanske arbejdsstyrke til at påtage sig denne udfordring, med et særligt spændende nyt begreb, præsenteret i kapitlet “Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse.”

Det er tid til at amerikanere tænker stort igen. Spørg ikke

hvordan eller hvornår økonomien genåbner. Spørg: "Hvad skal egenskaben og retningen være af den økonomi, som genåbner?" Den globale pandemi har revet masken af det fejlslåede britiske, neo-liberale økonomiske system og udstillet den tragiske forvandling af det agro-industrielle grundlag i vestlige økonomier til udhulede konsum- og underholdningsdrevne service-økonomier. Den har udstillet den lige så tragiske idé at de "underudviklede" lande til stadighed kunne forblive underudviklede uden folkemorderiske konsekvenser. Det system er dødt og det må begraves af et forbund af større nationer ledet af USA, Rusland, Kina og Indien, om skabelsen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem, baseret på det som Franklin Roosevelt havde i sinde: at løfte nationers økonomier over hele verden, og som længe er fordret af Lyndon LaRouche.

LaRouche præsenterede valgene, som vi står over for, i et webcast fra d. 14. juni, 2007: "Der er en uberegnelig global krise i gang... Dette er en krise, som handler om hvem der skal kontrollere verden. Vil det blive en gruppe af nationer, eller vil det blive det genopståede Britiske Imperium, som aldrig rigtig forsvandt – som overtager fra USA og etablerer dets verdensstyre gennem globalisering?"

Den nye rapport understreger den essentielle rolle som USA spiller, som en del af dette "nationsforbund." På den anden side, hvis et økonomisk "genopretningsprogram" forsøges alene for den amerikanske økonomi – ved at undgå dette samarbejde og ignorere de underudviklede nationers nødråb for hospitalsbyggerier, sundhedsforsyninger, elektricitetsproduktion, vandinfrastruktur og nye transportsystemer – vil Wall Street og City of London kontrollere det. Og de vil sikre sig, at det bliver en "Grøn New Deal" og en ny "grøn finansboble" skabt til at erstatte deres sammenstyrtende "altings boble".

Denne rapport indeholder også et særligt budskab til det

amerikanske folk fra Helga Zepp-LaRouche, som opfordrer til en genopblomstring af USA's historiske identitet, som dette blev personificeret af George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, og, fremfor alle, hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche. Hun fornyer sin appel til Præsident Trump om at frikende LaRouche.

Et nyt sprog for økonomi

I kernen af rapporten er der et begreb, fremsat af Amerikas første finansminister, Alexander Hamilton, og videreudviklet af Lyndon LaRouche, at profit ikke kan måles i monetær terminologi, men kun i fysisk økonomisk vækst, drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, som vil forøge den produktive arbejdskraft. Det betyder at man må se på arbejdskraften, ikke i form af penge, men i form af produktive relationer.

Forskellige af rapportens kapitler adresserer dette på enestående måder.

Kapitel 2 ser undersøger arbejde fra standpunktet af præcise definitioner af et nødvendigt, produktivt arbejde, ikke fra standpunktet af at få en lønseddel, og viser den forfærdende arbejdsløshed, eller overkvalificeret arbejdskraft af 1,5 milliarder mennesker globalt, og mere end 100 millioner i USA.

Kapitel 3 viser udfordringen at flytte nutidens økonomi, hvor mindre end 20% af vores arbejdskraft er beskæftiget med produktive aktiviteter (og endnu færre i egentlig produktion), til én, hvor 50% kan ansættes produktivt i at varetage verdens enorme fornødenheder indenfor sundhed, fødevarer og infrastruktur.

Kapitel 6 præsenterer en spændende, ny idé om at kvalificere vores unge til at deltage i den form for økonomi, som kan

blive omdannet af Projekt Artemis og fremtidige rum-missioner, gennem skabelsen af et "Rum-CCC", baseret på 1930ernes Civile Konervationskorps, der trænede 3 millioner unge mænd.

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
 2. "Broder, kan du skænke et job?"
 3. Hvordan millioner af nye, produktive arbejdspladser skabes for USA og verden
 4. Fordoblingen af fødevareproduktionen; millionvis af højteknologiske familiegårde
 5. Fremtidens Sundhedssystem
 6. Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse
 7. Et Hamiltonsk Kreditsystem for Udvikling
 8. Helga Zepp-LaRouche: En Appel til amerikanske borgere: Hvad Verden har brug for fra Amerika!
-

Danmarks nye coronastrategi. Udtalelse af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institut i Danmark, 12. maj 2020

Mette Frederiksen og den danske regering udviser fortsat godt lederskab i håndteringen af coronapandemien. Langsomt (og vi er nogle, der mener for langsomt) og sikkert er man i gang med

at udvide viften af tiltag, så det er muligt at gennemføre den igangværende genåbning af Danmark uden at få en eksplosiv tilvækst i antallet af smittede.

Man insisterer også meget fornuftigt på at åbne trinvist, så man har mulighed for at trække i tøjlerne, hvis man igen – som i begyndelsen af marts – ser, at man er ved at miste kontrollen.

Samtidig er man ved at genindføre smittesporing på baggrund af stadig flere test for COVID-19, så man kan finde smittespredere – også de, der ikke udviser symptomer og derfor er de største smittespredere – og bryde smittekæderne. I stedet for at overlade dette til de smittede selv er det vigtigt, at erfarne smittesporere styrer processen og at man, som jeg fremlagde det i “Operation virus ud af skindpelsen” den 30. marts (www.schillerinstitut.dk/si/?p=28801), sikrer en vedvarende dialog med de smittede. Udover smittesporing kan man også samle vigtig viden om coronavirussens symptomer, smittemetoder og sygdomsforløb. Kend din fjende, hvis du ønsker at besejre den.

Det er også aldeles fornuftigt at oprette en styrelse til at styre og koordinere indsatsen imod den nuværende og fremtidige pandemier, så vi ikke igen bliver taget på sengen.

Skal vi være bekymret over, at alle disse tiltag imod COVID-19 måske blot er en hemmelig plan for at fjerne de borgelige frihedsrettigheder og indføre et diktatur – iscenesat af Bill Gates og andre suspekterede individer – som man kan læse på internettet? Nej. Tiltag som dem, den danske regering i samarbejde med det danske folketing har gennemført, er nødvendige, hvis man skal gøre sig håb om at kunne besejre en pandemi som COVID-19.

Men man skal passe på, at der, i kampen for at redde samfundet ud af coronakrisen, ikke bliver gennemført økonomiske tiltag for at redde det nuværende bankerotte finanssystem på

bekostning af befolkningens fremtidige levestandard, som det skete under finanskrisen i 2007-2008, og som det allerede bliver forsøgt fra finansinteresser og centralbanker rundt om i verden. Den kamp kan kun vindes, hvis vi har stærke nationale regeringer, der forsvare deres land og befolkning imod disse supranationale finansielle interesser.

Det kræver gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love, som Schiller Instituttet har fremlagt dem, og dertil opbygningen af en global sundhedsinfrastruktur, parallelt med opbygningen af en global energi- og transportinfrastruktur, til bekæmpelse af underudvikling, fattigdom og fremtidige pandemier. På den baggrund kan vi samarbejde med resten af verden, som er i samme coronainficerede båd, og som har samme fælles interesse i at sikre vore nationers og befolkningers fremtid.

Udtalelse af præsidenten for det Internationale Schiller Institut

Kina fortjener ros og samarbejde for dets kamp imod coronavirusset

Af Helga Zepp-LaRouche

Den 7. februar 2020 – Navnet på det tyske ugeblad 'Der Spiegel' betyder på engelsk: "The Mirror" ("Spejlet"). Og hvad man i denne uge rent faktisk ser på forsiden af den trykte

version af Der Spiegel – en person med en gasmaske, beskyttelsesbriller, øretelefoner og en rød hættetrøje – er et spejlbillede af de racistiske redaktørers grimme ansigter. Overskriften “Coronavirus Made in China” skulle faktisk have været “Det racistiske monsters [der Speiegels] grimme fjæs”.

Dette stykke ‘gule snavs’-journalistik var så slemt, at den kinesiske ambassade i Tyskland udsendte en formel klage på deres hjemmeside. Den berygtede ‘Jyllands-Posten’ fra Danmark havde en lige så modbydelig såkaldt satiretegning, der anbragte coronavirus på det kinesiske flag. Forskellige amerikanske såkaldt ‘mainstream-medier’ bruger det afskyelige, racistiske udtryk “Den gule Fare”. Hvad alle disse skildringer viser, er den grimme virkelighed af en åbenlys indgroet racisme under et meget tynd lag fernis af “vestlige værdier”.

Sagen er, at generaldirektøren for WHO, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, gentagne gange har rost Kina for en fremragende håndtering af epidemien, og har bemærket at Kina har sat en ny standard for behandling af sådanne problemer. Andre embedsmænd i sundhedssektoren oplyser, at responsen fra den regionale regering i Wuhan og udbredelsen af information er “moderne”, og at der er blevet offentliggjort en ekstremt imponerende mængde nye oplysninger i deres daglige opdateringer siden 31. december/1. januar.

At betegne en virus som “kinesisk” er lige så dumt som at sige, at det er en persons egen skyld, hvis han smittes af influenza eller bliver syg i almindelighed. Det kan ske overalt i verden, og det kan ske for enhver person på planeten. Læren fra dette nylige tilfælde af reaktionen på udbruddet af coronavirus er, at det viser hvem i det internationale samfund, der er i stand til at reagere [hensigtsmæssigt] på farer, der truer hele menneskeheden; hvem der er en ‘hulemand’, og hvem der ikke er.

Hvis Europa og USA ønsker at være troværdige, når talen falder på “menneskerettigheder” og “vestlige værdier”, burde de gå

sammen med Kina og samarbejde om at besejre coronavirus. Coronaviruset og det faktum, at 100.000 mennesker hvert år bliver dræbt af komplikationer fra influenza, viser hvor presserende det er at gøre nye gennembrud i den grundlæggende forståelse af livsprocesser for at overvinde hidtil livstruende sygdomme. Europa og USA bør også samarbejde med den mest fremtidsorienterede vision på den internationale dagsorden, nemlig udvidelsen af Bælte- og Vejinitiativet (BVI) til Sydvestasien og Afrika og det internationale samarbejde om 'Rum-Silkevejen'.

Man bør helt sikkert reflektere over aktualiteten i bedømmelsen fra Gottfried Leibniz, der sagde: "I hvert fald forekommer det mig, at forholdene hos os, hvor det moralske forfald griber vældigt om sig, næsten gør det nødvendigt, at kineserne sender os missionærer, som kan lære os den naturlige religions anvendelse og praksis... Derfor tror jeg, at hvis en vismand blev valgt til dommer – ikke angående gudinders skønhed, men de enkelte folks fortrin – ville han give 'guldæblet' til kineserne..."

Jeg synes Leibniz var langt klogere end eksempelvis Der Spiegel, Jyllands-Posten og the New York Times.

**Underskriv opfordringen til
præsidenterne Trump, Putin og
Xi**

om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Mellemøsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialism, og etablere en ny finansiel og strategisk arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i

hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på LaRouchePAC.com via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortet danske version på skrivunder.net her.

https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig

**Øjeblikkeligt hastetopmøde
blandt præsidenterne fra USA,
Rusland og Kina
for at redde verdensfreden og**

definere samarbejde mellem landene der besejrede fascismen for 75 år siden!

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums

officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA."

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: "Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran."

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei "barsk hævn", og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningerne om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens

den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes "Great Game" mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselskende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Lyndon LaRouche døde den 12. februar 2019. Han stiftede en politisk bevægelse midt i 1960'erne, som Schiller Instituttet, stiftet af LaRouches kone Helga Zepp-LaRouche i 1984, er en del af.

Den 21. februar (EIRNS) – Lyndon H. LaRouche Jr., den US-amerikanske økonom og statsmand, der fra 1957 til 2007 udarbejdede og fremlagde verdens mest nøjagtige række af økonomiske forudsigelser, sov stille ind tirsdag morgen den 12. februar 2019. Han udgav i sit lange virke tusindvis af artikler og mere end hundrede bøger, boglange hæfter samt strategiske studier. LaRouche var en af de mest kontroversielle politiske personer i hele USA's historie.

En afgørende årsag dertil var, at LaRouche igen og igen stolt og energisk førte i alt otte præsidentkampagner til hvert valg mellem 1976 og 2004 med den hensigt efter mordene på John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King, Jr. og Robert F. Kennedy mellem 1963 og 1968 at genetablere USA som en selvstyret nation på grundlag af den amerikanske forfatning. En anden årsag var, at det lykkedes ham at etablere det, der vurderedes som verdens bedste uafhængig nyhedstjeneste, med et efterretningsapparat, der gav ham og hans samarbejdspartnere evnen til at indsamle ufiltrerede efterretninger fra hele verden. Dette gjorde dem i stand til på nøjagtig vis at gengive og rapportere om USA's økonomis sande tilstand og om US-amerikanske og internationale politiske processers egentlige forløb, der ellers forekom mystiske.

LaRouche skabte også en international filosofisk forening, hvis udgangspunkt det var at genskabe en forståelse af det årtusind-gamle kontrovers, der har udspillet sig mellem den platoniske tradition og den aristoteliske skole, kampen mellem

den republikanske statsmodel og det oligarkiske imperielle system.

LaRouches internationale rækkevidde opstod som et resultat af hans vellykkede rekruttering af hundredvis af studerende med interesse for politik fra mange nationer, især europæiske samt syd- og nordamerikanske. Denne selvudpegede intelligentsia gav ham magten til at fostre og iværksætte politiske kursændringer via beskedne, men veluddannede og yderst velinformerede enheders indsats, der katalyserede meget større kræfter i forskellige nationer og undertiden gjorde, at disse fungerede som »ét sind på tværs af mange kontinenter.«

LaRouche var kendt for sin insisteren på, at hver borger i USA – såvel som borgere fra enhver suveræn nation – har ansvaret for at uddanne sig selv på de områder, der har afgørende betydning for de politiske beslutninger, som berører deres nationers og menneskehedens fremtid; for udelukkende at lave og forsvare politiske forslag, der »fremme[r] almindelig velfærd [...] for os selv og vore efterkommere« (fra fortalen til USA's forfatning – red.); og for at bekæmpe rovgriske økonomiske foranstaltninger, der vedtages for at opnå klodens affolkning, undertiden forklædt som »miljøbeskyttelse« eller »bæredygtig udvikling« og især rettet imod nationer i Afrika, Asien og Syd- og Centralamerika.

Selvom fremtrædende internationale personligheder og institutioner på det seneste er begyndt at rapportere om LaRouche, har ingen »større mediekilde« endnu haft modet til at citere Lyndon LaRouche for hans faktiske synspunkter på nogen af de områder, som han bidrog væsentligt til. Dette til trods for, at LaRouche var en af USA's mest produktive forfattere. Denne frygt for LaRouche er bemærkelsesværdig, men ikke ny. Det har altid været tilfældet, at LaRouches modstandere havde en mindst lige så dybfølt frygt for den kraft, som LaRouches idéer besad, som de havde for personen LaRouche. Denne frygt vil ingenlunde aftage med hans fysiske bortgang.

Det anses stadig for utilladeligt, at LaRouches Fire Love; hans forslag til en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien; hans opfindelse af Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI) – som daværende præsident Ronald Reagan præsenterede på nationalt TV 23. marts 1983 – og hans enestående fem årtier lange kamp for udviklingen af fusionskraft nævnes i massemedierne, sågar i anledning af LaRouches død. Kendte USA's befolkning til disse politiske idéer, og dermed til, hvordan en påtvunget stilhedens sammensværgelse i årtier har nægtet dem adgang til LaRouche – især under de sidste 15 års finansielle kriser og nytteløse ødelæggende krige – ville de straks komme frem til, at nogen med stor ihærdighed i alle disse år må have prøvet at holde dem væk fra Lyndon LaRouches idéer.

Disse mennesker ville ikke længere finde sig i ordene »LaRouche er en slem fyr, men vi kan ikke fortælle dig hvorfor,« som forklaring på, hvorfor de ikke – heller ikke nu – bør vide, hvem Lyndon LaRouche er. Lykkes det os i dette historiske øjeblik at bryde de falske nyheders grænser ned, kan den virkelige Lyndon LaRouche endelig blive hørt og kendt. Til dette formål præsenteres følgende korte og meget ufuldstændige redegørelse for hans liv og arbejde.

Udviklingen af en global statsmand

LaRouche etablerede sig gennem mere end fire årtier som Det Britiske Imperiums største fjende, både i den form det tog før Anden Verdenskrig og i dets nuværende Commonwealth-form. At LaRouche tjente i Anden Verdenskrig, især i Indien-Burma-Kina-området, var personligt afgørende for ham: »Min livslange kamp for, at USA i efterkrigstidens skulle blive en verdensleder i arbejdet for at etablere en verdensorden viet til at fremme den økonomiske udvikling af de lande, vi i dag kalder 'udviklingslande', tog sin begyndelse med oplevelsen i Kolkata i 1946,« skrev LaRouche i sin selvbiografi *The Power of Reason*: 1988. LaRouche begyndte at kæmpe med den moderne udgave af Det Britisk-Ostindiske Kompagnis »politisk-

økonomiske teoretikere« og slavehandlere, hvis teorier dominerede de US-amerikanske universiteters økonomiske fakulteter i kølvandet på Anden Verdenskrig.

LaRouche modsatte sig heftigt den opfattelse, som udbredtes af Francis Bacon, Thomas Hobbes, Parson Thomas Malthus og John Locke, at mennesket er et dyr. I stedet genoprettede LaRouche videnskaben »fysisk økonomi« i USA, en videnskab etableret i 1672 af den tyske polyhistor Gottfried Leibniz, ophavsmanden til calculus og medopfinder af dampmaskinen. Gennem en intensiv studietid mellem 1948 og 1952 gjorde LaRouche fremskridt i sine uafhængige studier af fysik for at kunne udvikle sin metode til økonomiske forudsigelser. I bogen LaRouche: Will This Man Become President? hedder det: »I 1952 anerkendte LaRouche for første gang, at han ved at antage en opfattelse af energi, der er aldeles i overensstemmelse med Riemanns afhandling fra 1854 med titlen Om de hypoteser, der ligger til grund for geometrien (Ueber die Hypothesen, welche der Geometrie zu Grunde liegen – red.), kunne måle både teknologi og økonomisk vækst med denne forståelse af, hvad energi er. I LaRouches værker måles økonomisk værdi – reel økonomisk vækst – primært i form af stigninger i samfundets relativt mulige befolkningstæthed.«

LaRouche anså imidlertid alt sit arbejde med fysisk økonomi som et særligt udtryk for og en del af en dybere epistemologisk opgave. I sit skrift Beethoven as a Physical Scientist fra 1988 skriver han:

»På alle de områder, hvor jeg har bidraget, grunder mine vigtigste opdagelser i min vellykkede afvisning af det berømte kantiske paradoks, som gentages i Immanuel Kants Kritik af dømmekraften. Kant hævdede to ting, der er relevante her.«

»For det første insisterede han på, at, omend der findes kreative processer, som er ansvarlig for gyldige grundlæggende videnskabelige opdagelser, ligger det hinsides enhver menneskelig mulighed at forstå disse processer. Jeg beviste,

at dette var forkert. Og fra dette bevis udviklede jeg en måde, hvorpå disse kreative processer, og dermed underforstået målingen af teknologisk udvikling som sådan, kunne fremstilles på forståelig vis.«

»For det andet argumenterede Kant på baggrund af den første antagelse for, at der i æstetikken ikke kan opstilles nogen forståelige kriterier for sandhed eller skønhed. At Tyskland og andre har godtaget denne tese, som Kant og efter ham Friedrich Carl von Savigny udbredte, har været årsagen til, at der i dag er så udbredt en tolerance indenfor alle kunstformer for enhver type af moderne irrationalisme.«

Lyndon LaRouches store produktion af skrifter om musik, økonomi, historie, sprog og de fysiske videnskaber inspirerede mange samarbejder og udvekslinger med mennesker over hele verden. LaRouche var først og fremmest en statsmand – ikke en politiker. Han udøvede statsmandskunst på en sokratisk-athensk vis.

Han etablerede organisationer ved at undervise. Først gav han adskillige forelæsningsrækker i 1966, i løbet af hvilke han gjorde yderligere fremskridt i og debatterede om sin metode for at lave økonomiske forudsigelser, især på universiteterne. Mange stødte først på LaRouche, mens han debatterede med de personer, der skulle blive 1970'ernes økonomiske og politiske akademiske autoriteter. Dette stoppede efter LaRouches berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971. Lerner tabte, da han gav udtryk for sin holdning om, at hvis man havde fulgt den tyske finansminister Hjalmar Schachts nedskæringspolitik i 1920'erne, »ville Hitler ikke have været nødvendig.« Indenfor få måneder kunne man ikke længere finde nogen, der ville debattere med LaRouche, og ingen yderligere debatter af denne art fandt sted.

LaRouches foredrag om, hvad der på det tidspunkt blev kaldt »dialektisk økonomi« var netop det – dialoger mellem LaRouche og filosofiske, økonomiske og videnskabelige personligheder

fra historien, der er skildredes af ham med en fortællers nøjagtighed, altid uden noter og ofte uden nogen bøger overhovedet. De studerende blev forsynet med et omfattende pensum af læsemateriale, med foreslåede læseplaner, der angav hver uges anbefalinger. En student fortæller, at »vi blev henvist til passager fra et værk som Kants Kritik af den praktiske fornuft, for eksempel. Vi blev bedt om at læse det. Hvis man gjorde det og kom til forelæsningen den næste uge, ville han først beskrive, hvordan han forstod passagen, hvilket han gjorde både overbevisende og nøjagtigt. Han ville derefter splitte det ad stykke for stykke, og fordi man havde læst det og accepteret det, opdagede man nødvendigvis vildfarelserne, der lurede på bunden af ens eget sind. Han viste os forskellen mellem at læse og at tænke. Det var ikke forelæsninger, det var en dramatisk monolog. Og det var sådan vi blev interesserede.«

LaRouches kerneorganisation, »National Caucus of Labor Committees« (NCLC), som senere blev til »International Caucus of Labor Committees« (ICLC), var en filosofisk forening organiseret omkring et »system af konferencer,« som normalt afholdtes to gange om året. Fra denne forening udsprang mange andre organisationer såsom »Fusion Energy Foundation,« »the U.S. Labor Party,« »the National Democratic Policy Committee,« the »Anti-Drug Coalition« og andre. LaRouche grundlagde og arbejdede også med organisationer i Frankrig, Tyskland, Italien, Sverige, Canada, Danmark, Mexico, Colombia, Peru, Australien og mange andre nationer.

I december 1977 giftede LaRouche sig med Helga Zepp fra Tyskland, der senere grundlagde Schiller Instituttet, en politisk institution til fremme af statsmandskunst og en renæssance i klassisk kultur.

»I efteråret 1977 foreslog jeg, at vi skulle gifte os. [...]. Jeg var lidt overrasket, men på behagelig vis, da hun indvillige i det. [...]. Der var intet ordinært ved nogen af vore liv, og det var heller ikke sandsynligt, at det

nogensinde ville blive anderledes. Vi blev gift i Wiesbaden 29. december 1977. Vielsen foregik på tysk; tjenestemanden fra Standesamt spurgte mig på tysk, om jeg vidste, hvad der foregik. Dette spørgsmål gav i de følgende uger anledning til megen latter blandt mine venner.« De nåede at dele et godt 41 år langt ægteskab.

Den kamplystne karakter og polemiske stil i LaRouche og hans samarbejdspartners kampagner, valgkampagner såvel som andre, var unikke i USA's politiske liv i 1970'erne, 1980'erne og 1990'erne. Da LaRouche i 1976 købte 30 minutters sendetid til udsendelsen af hans Emergency Address to the Nation, var det første gang nogensinde, at en uafhængig kandidat havde købt den mængde tv-tid i et US-amerikansk nationalt valg. Under præsidentvalget i 1984 optrådte LaRouche femten gange på fjernsyn i 30-minutters segmenter og opfandt så at sige, hvad senere tider efterlignede med de såkaldte »infomercials.« LaRouches præsidentkandidatur og hans samarbejdspartners kandidaturer ved forskellige valg, herunder opstillingen af omtrent 1000 kandidater til valg i 1986 alene, skræmte hans modstandere i USA. Og de inspirerede andre og gav dem mod til ikke blot at stille op til valg, men at bakke op om politiske idéer skabt til at gavne hele menneskeheden, og ikke kun deres »lokale mudderhul.«

Den Internationale Udviklingsbank (International Development Bank, IDB), som LaRouche fremlagde som koncept fra 1975 og fremefter, og som skulle erstatte Den Internationale Valutafond (IMF – red.) og udvikle det, der blev kaldt »Den Tredje Verden,« ved at skabe grundlag for eksport af hele byer og ikke kun US-amerikansk bygget teknologi, er et godt eksempel på et sådant politisk koncept. Disse byer skulle opføres som træningscentre, hvor befolkninger i udviklingssektoren hurtigt kunne tilegne sig de kompetencer, de skulle bruge, for at de kunne skabe deres egne på alle områder selvforsynende økonomier, frem for at blive gældsslaver, hvilket var, hvad der faktisk skete.

Personer som Frederick Wills, den daværende udenrigsminister for Guyana, talte for LaRouches IDB-forslag ved FN's generalforsamling 27. september 1976. Mexicos daværende præsident José López Portillo og Indiens daværende premierminister Indira Gandhi mødtes med Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche og vedtog aspekter af hans forslag, som ofte blev udgivet i boglange afhandlinger såsom Operation Juárez for Mexico og The Industrialization of India: From Backwardness to Industrial Power in Forty Years (Indiens industrialisering: fra tilbagestående til industriel magt på fyrré år) og A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Oceans Basin (50 års udviklingspolitik for Stillehavets og Det Indiske Oceans bassiner), hvis kernebetragtninger, på trods af at de alle er skrevet i begyndelsen af 1980'erne, stadig er aktuelle, ikke kun i dag, men for det næste årti eller mere.

Den ukonventionelle metode, som LaRouche anbefalede til at sprede disse idéer, var sokratisk: at tale med mennesker direkte og personligt. Den daglige gadeorganisering fandt sted ved jobcentre, posthuse, lufthavne, trafik kryds og på gadehjørner, i midtbyen og i indkøbscentre. Denne direkte kontakt med USA's befolkning resulterede i, at LaRouche havde en bedre føling med, hvad der rørte sig blandt den almindelige befolkning i USA, end nogen anden politisk kraft i landet. Korrupte elementer i justitsministeriet, og »angiveligvis-ikke-statslig organisationer« som blev givet grønt lys til ulovligt at afbryde LaRouches samarbejdspartneres forfatnings-garanterede ret til at organisere, var nødt til at karakterisere organisationen som en »kult« for at afskrække borgerne fra at bidrage til LaRouches organisationer.

Ingen af LaRouches kritikere er i stand til at benægte den række af korrekte økonomiske forudsigelser, som han har fremlagt, herunder Bretton Woods-systemets sammenbrud 15. august 1971, sammenbruddet af Wall Streets aktiemarked i oktober 1987 (forudsagt af LaRouche i maj samme år) og

forudsigelsen 25. juli 2007, der udsendtes som et webcast med titlen The End of the Post-FDR Era, af det finanskollaps, der fra september 2008 og fremefter førte til en billion-dollar-stor redningspakke. Nogle af de mest forbløffende af LaRouches forudsigelser var imidlertid ikke strengt taget økonomiske. På Columbusdag 12. oktober 1988 sagde Lyndon LaRouche i en tale på Kempinski Hotel Bristol i Berlin:

»Af profession er jeg økonom i tradition med Tysklands Gottfried Wilhelm Leibniz og Friedrich List og USA's Alexander Hamilton og Matthew og Henry Carey. Mine politiske principper er de samme som Leibniz', Lists og Hamiltons, og de er også i overensstemmelse med Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldts principper. I lighed med vor republiks grundlæggere har jeg en kompromisløs tro på princippet om aldeles suveræne nationalstater, og jeg er derfor imod enhver overnational myndighed, der ville kunne undergrave nogen som helst nations suverænitet. Men ligesom Schiller tror jeg, at enhver person, der stræber efter at blive en smuk sjæl, bliver nødt til at være en sand patriot for sin egen nation og på samme tid verdensborger.

»Af disse årsager er jeg gennem de sidste 15 år blevet specialist i mit lands udenrigspolitiske anliggender. Som et resultat af dette arbejde har jeg opnået en voksende og betydelig indflydelse blandt visse kredse i min egen regering vedrørende USA's udenrigspolitik og landets strategi, to indbyrdes forbundne emner. Et godt eksempel på dette er den rolle, jeg spillede i løbet af 1982 og 1983, hvor jeg arbejdede med USA's nationale sikkerhedsråd for at få gennemført vedtagelsen af et politisk initiativ, der blev kendt som Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Selvom detaljerne er hemmelighedsstemplede, kan jeg godt fortælle jer, at mine synspunkter om den nuværende strategiske situation har større indflydelse i USA i dag end på noget tidligere tidspunkt. Derfor kan jeg forsikre jer om, at det, som jeg nu præsenterer for jer om udsigterne for genforeningen

af Tyskland, er et forslag, som vil blive studeret seriøst blandt de relevante kredse i det US-amerikanske etablissement. Under de rette forhold ville mange i dag være enige om, at tiden er kommet til at tage de indledende skridt mod Tysklands genforening med det åbenlyse prospekt, at Berlin kunne genoptage sin rolle som landets hovedstad.«

Udpeget som mål for eliminering

To dage efter hans tale på Hotel Kempinski rettede den US-amerikanske stat anklager mod Lyndon LaRouche og adskillige af hans samarbejdspartnere. Senere, da han talte om anklagerne i den Nationale Presseklub, udtalte LaRouche: »Man kunne sige om selve anklagen, at alle, der begår lovovertrædelser mod Gud, menneskeheden eller begge, før eller siden straffes.« Anklagerne fulgte to år efter et mordforsøg mod LaRouche 6. oktober 1986, om hvilket LaRouche i 2004 skrev følgende i sit hæfte med titlen 'Convict Him, or Kill Him!' The Night They Came To Kill Me (»Døm ham eller dræb ham!« Natten de kom for at dræbe mig):

»6. oktober 1986 holdt det, der praktisk talt var en hær på mere end firehundrede bevæbnede personer, sit indtog i byen Leesburg, Virginia, for at gennemføre en politirazzia mod EIR (Executive Intelligence Review – red.) og dets medarbejdere, og for at gennemføre en anden, mere dystre mission. De lokaler, hvor jeg på det tidspunkt opholdt mig, blev omringet af en væbnet styrke, mens luftfartøjer, pansrede mandskabsvogne og andet personel ventede på ordre om at rykke frem og åbne ild. Heldigvis fandt drabet ikke sted, fordi en person med højere myndighed end chefen for justitsministeriets afdeling for kriminalitet, William Weld, beordrede angrebet på mig afbrudt. De styrker, der stod klar til at trænge ind på mig, min kone og en række af mine samarbejdspartnere, blev trukket tilbage om morgenen.«

»Dette var det andet fuldt dokumenterede tilfælde, hvor USA's justitsministerium var involveret i operationer, der var

målrettet mod at eliminere mig personligt fra politik.«

Omend LaRouche og seks andre blev fundet skyldige ved en domstol i Alexandria, Virginia, i december 1988 og blev fængslet 27. januar 1989, fortsætter den internationale og nationale protest mod disse korrupte domme til denne dag. Den tidligere amerikanske statsadvokat Ramsey Clark karakteriserede LaRouche-sagen som følger: Sagen »repræsenterede en bredere vifte af bevidst udspekuleret og systematisk embedsmisbrug over en længere tidsperiode ved brug af statsapparatets magtmidler end nogen anden retsforfølgelse ført af den US-amerikanske regering i min tid eller til mit kendskab.« Executive Intelligence Reviews dossier fra september 2017 med titlen Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him (Robert Mueller er en amoralsk juridisk lejemorder: Han gør sit job, hvis du giver ham lov) giver et omfattende indblik i, hvordan Donald Trumps nuværende særlige anklager var en nøglekomponent i denne politiske forfølgelse af Lyndon LaRouche i 1980'erne.

Under sin afsoning fortsatte LaRouche med at skrive, hvilket ofte foregik ved, at han dikterede hele kapitler af et bogmanuskript over telefonen, naturligvis uden at have adgang til nogen form for baggrundsmateriale. Udover samlingen med titlen The Science of Christian Economy and Other Prison Writings (Videnskaben der ligger til grund for kristen økonomi og andre skrifter fra fængslet), skrev eller optog LaRouche mange andre dokumenter, hvoraf nogle er ved at blive samlet med andre ikke tidligere offentliggjorte skrifter.

Da det i løbet af 1989 blev klart, at Sovjetunionens indflydelsessfære kendt som Comecon oplevede stigende økonomiske vanskeligheder, indledte LaRouche og Helga et intensivt samarbejde om et program, der fik navnet The Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna (Den produktive trekant Paris-Berlin-Wien), som efter Sovjetunionens opløsning blev udvidet til Den Eurasiske Landbro. Efter jerntæppets fald foreslog han med dette program, at Europas befolkninger og

industricentre skulle sammenkædes med Asiens gennem såkaldte udviklingskorridorer. Det var den eneste omfattende fredsplan for det 21. århundrede, som på daværende tidspunkt lå på tegnebrættet, en mulighed, som briterne og USA's anglofile neokonservative heftigt modarbejdede. Disse gennemtvang i stedet deres ideologi om en unipolær verden med et neoliberalt system. Den Eurasiske Landbro blev snart kendt som Den Nye Silkevej. Mere end to årtier senere er det kinesiske Bælte og Vej Initiativ, som voksede ud af dette koncept, blevet det primære lokomotiv for verdens fysiske økonomi.

Forandrede tusinder af menneskers liv

Efter hans løsladelse fra fængslet 26. januar 1994 fortsatte LaRouche sin karriere med at lave forudsigelser. Han udviklede i 1995 et pædagogisk værktøj ved navn »tripelkurven« for at illustrere for ikke-økonomer, hvordan en proces af »hyperinflation à la Weimarrepublikken« havde grebet den transatlantiske verden og havde udplyndret den i en sådan grad, at der ikke kunne gøres noget for at bevare det gængse pengesystem, og hvordan det var nødvendigt at omorganisere pengesystemet fra top til bund, idet man tog Glass-Steagall-loven fra Franklin Roosevelts »New Deal« i brug som første skridt i en reorganisering af bankerne. I januar 2001 advarede LaRouche om faren for et voldsomt terrorangreb på en eller flere amerikanske byer. En advarsel han fremlagde i forbindelse med en gennemgang af, hvorfor og hvordan det finansielle system var overgået til en tilstand af en »high-tech boble« i 1999-2000.

LaRouche talte om muligheden for en slags rigsdagsbrand i takt med, at USA, der med hastige skridt nærmede sig økonomisk ruin, blev stadigt mere umuligt at regere. I tråd med hans forudsigelse fra maj 1987 om et sammenbrud af aktiemarkedet i oktober samme år, udtalte LaRouche 25. juli 2007, et år før nedbruddet af Lehman Brothers/AIG i september 2008:

»Det verdensomspændende monetære finanssystem er faktisk i

øjeblikket i færd med at falde fra hinanden. Der er intet mystisk i det; jeg har talt om det i nogen tid, det har været under udvikling, det tager ikke af. Hvad der er bogført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansielle markeder er nonsens! Disse værdier er rene fiktive beløb. Der er ingen sandhed i det; bedraget er enormt. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke går ned – ingen! Det er slut, nu!«

»Det nuværende finanssystem kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under nogen præsident, under noget lederskab eller nogen form for internationalt lederskab. Kun en grundlæggende og pludselig forandring af verdens monetære finanssystem vil forhindre et alment, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Hvor hurtigt det vil gå, ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt. Og jo længere det fortsætter, jo værre vil tilstanden blive.«

LaRouche fortsatte, som det fremgår af ovenstående forudsigelse fra hans 84. leveår, med selv at frembringe originale bidrag op i en enestående høj alder, men det var ikke alt. Ved årtusindskiftet gik LaRouche i spidsen for en bevægelse, der rekrutterede unge mennesker – en bevægelse der fik så stor success, at Demokraterne i forskellige dele af landet forsøgte at overtage den. Tusindvis af unge gennemgik denne dannelsesproces. LaRouches ungdomsbevægelse frembragte banebrydende bidrag, bl.a. i deres præsentation af fysikeren Johannes Keplers arbejde, i oplæringen i bel canto klassisk sang af både gymnasieelever og som modgift imod kulturel selvdegradering og i audiovisuelle præsentationer af USA's historie, herunder US-amerikansk nutidshistorie (i modsætning til »aktuelle begivenheder« eller de endnu mere ødelæggende »nyheder«), såsom dokumentaren 1932, som er blevet set af over 1,2 millioner mennesker.

Siden LaRouche for første gang optrådte som offentlig person for over halvtreds år siden, har den eneste tragedie, der

karakteriserede hans liv, været, at han aldrig, hverken som præsident eller som rådgiver for en siddende præsident, fik lov til at føre de økonomiske reformer ud i livet, som ville have forbedret livet for millioner af US-amerikanere og for milliarder af mennesker rundt om i verden.

Selvom Lyndon H. LaRouche Jr. vil være savnet af mange venner blandt ledende figurer indenfor videnskab, musik, økonomi og politik, var hans største ven – når vi tillader os at se bort fra hans enke Helga Zepp-LaRouche – de glemte mænd og kvinder i USA og i mange, mange andre lande.

Nyt dossier: Det var briterne der blandede sig i valget i 2016 og fører an i et kup imod præsident Trump

LaRouchePAC pressemeddelelse, den 18. januar, 2019

Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomité har udgivet en rapport i tre dele af Barbara Boyd. Rapporten afslører:

(1) den britiske strategiske drivkraft bag det igangværende kup mod Donald Trump, (2) 'Institute for Statecraft/Integrity Initiative' som en britisk militærstyret propagandaoperation, der involverer "klynger" af samarbejdende journalister og politiske personer med sigte på at anspore befolkningerne i USA, Storbritannien og Vesteuropa imod Donald Trump og Rusland, og nedrakke og censurere alle individer, der afviger

fra deres "godkendte" synspunkter og 3) hvordan britisk efterretningstjeneste og deres propaganda-operatører fra 'Integrity Initiative' var dem der virkelig intervenerede i USA's præsidentvalg i 2016, og hvordan de fortsætter med at undergrave Trump-præsidentskabet...

Download (PDF, Unknown)

Part II: The Integrity Initiative's Foreign Agents of Influence Invade the United States

Part III: A British Intelligence Fraud Creates the Coup Against Donald Trump

Erklæring fra Pressesekretæren i Det Hvide Hus

Pressesekretærens kontor i Det Hvide Hus udsendte følgende erklæring fra pressesekretæren, som vi bringer her i sin helhed:

ERKLÆRING FRA PRESSESEKRETÆREN

Udstedt den: 17. september 2018.

Efter anmodning fra en række udvalg i Kongressen og af hensyn til gennemsigtighed, har præsidenten instrueret direktørens kontor for national efterretning og justitsministeriet

(herunder FBI) med henblik på at imødekomme frigivelse af følgende materialer: (1) siderne 10-12 og 17-34 i juni 2017, ansøgning til FISA-retten i sagen om Carter W. Page; (2) alle FBI-rapporter om interviews med Bruce G. Ohr, forberedt i forbindelse med Rusland-undersøgelsen; og (3) alle FBI-rapporter af interviews udarbejdet i forbindelse med alle FISA-ansøgninger om Carter Page. Desuden har præsident Donald J. Trump instrueret justitsministeriet (herunder FBI) til offentligt at frigive alle uredigerede tekstbeskeder, der relaterer til Rusland-undersøgelsen af James Comey, Andrew McCabe, Peter Strzok, Lisa Page og Bruce Ohr.

Ifølge pressemeddelelser mandag aften vil dokumenterne blive frigivet "hurtigt", hvor FISA-ansøgningen kommer først sammen med FBI-interviews af Bruce Ohr og Carter Page. Det forventes at tekstbeskederne vil tage længere tid at frigive.

Denne dramatiske handling fra præsidenten foregår samtidig med, at en storjury i District of Columbia overvejer strafferetlige anklager mod tjenestemænd for at lække hemmeligt stemplede oplysninger fra Russiagate-undersøgelsen til nyhedsmedier, ifølge udbredte presseforlydender.

Efter alt at dømme, vil frigivelsen af disse dokumenter gøre det muligt for offentligheden for første gang at få indsigt et klart billede af det mest skræmmende politiske misbrug af magt i amerikansk historie. Obama-administrationen, der handlede på foranledning af den britiske regering, var opsat på at ødelægge Donald Trumps kandidatur på vegne af hans modstander, Hillary Clinton, ved hjælp af allernationale sikkerheds- og retshåndhævelsesmæssige beføjelser i USA til at gøre det, og derefter at ødelægge hans præsidentskab.

Britisk efterretningstjeneste producerede, via MI6's Christopher Steele, et politisk smædeskrift mod Donald Trump, som blev betalt af Hillary Clinton. Steeles beskidte dossier hævdede, at Trump havde forbryderiske forbindelser til Rusland, og at Putin havde kompromitteret ham. Ved fire

forskellige lejligheder gik ansatte ved Obamas justitsministerium til den tophemmelige FISA-domstol, der er oprettet i henhold til loven i 1978 om overvågning af udenlandske efterretninger, for at opnå en fuldstændig overvågning af Trumps frivillige kampagnedeltager Carter Page, og gennem ham, af selve Trumps kampagne. Ifølge Steeles forsætligt falske påstand var Carter Page en central figur i Trump/Moskva-forbindelsen.

De samme tjenestemænd i justitsministeriet vidste, da de fremsatte ansøgningen, at Steeles dossier var falsk med hensyn til Page. De underrettede aldrig retten om, at Steeles oplysninger var blevet betalt af Hillary Clinton, Trumps modstander, og at de aldrig havde været bekræftet, som krævet ved FISA-procedurer.

INVITATION:
Schiller Instituttets Venner,
Schiller Instituttet
og Executive Intelligence
Review
inviterer **til**
seminar/valgmøde:

INDEN NYT FINANSKRAK: DANMARK SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ:

Dato 10. nov. 2017

Dato: Fredag, 10. november, 2017

Tid: 15:00 – 18:00

Sted: Frederiksberg

Talere:

Særlig international gæstetaler: **Helga Zepp-LaRouche** (via live videoforbindelse), der er kendt som *Den Nye Silkevejslady*, på grund af sine bestræbelser for, i hundreder af konferencer i hele verden, at promovere denne politik.

(Se her og her).

Fr. Zepp-LaRouche er ligeledes medforfatter af rapporten, »The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge« (Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen)

Tom Gillesberg: Kandidat for Schiller Instituttets Venner (SIVE) til posten som Københavns borgmester og til regionsrådet i Region Hovedstaden; formand for Schiller Instituttet i Danmark og chef for EIR's bureau i København.

Mødet vil blive afholdt på engelsk, med tolkning til dansk.

Gratis adgang; indtegning nødvendig.

Indtegning:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33; 35 43 00 33;
info@sive.dk

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51; 35 43 00 33; info@sive.dk

Schiller Instituttets Venner har opstillet kandidater i det aktuelle, danske kommunalvalg 2017 med kampagnesloganet: »Inden et nyt finanskarak: Danmark skal med i Den nye Silkevej« på valgplakaterne, som på fremtrædende steder er ophængt i København, i den københavnske forstad Brøndby, og i Jylland, i Aarhus og Randers.

Dette valg finder sted på et tidspunkt, hvor et nyt paradigme for menneskeheden er ved at blive til virkelighed. Spørgsmålet er, om Danmark helhjertet vil blive en del af den nye, retfærdige, økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttets Venner, med Tom Gillesberg som spidskandidat, og Schiller Instituttet, under Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches lederskab, i årtier har ført kampagne for, eller ej.

På den ene side, så står finanssystemet, baseret på Wall Street og City of London, på randen af et finanskollaps, der er større end det i 2007-2008, og med mange faktorer, der kunne udløse krakket.

På den anden side, så er politikken for Den nye Silkevej/Den eurasiske Landbro/Verdenslandbroen, som Schiller Instituttet foreslog efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, nu i færd med at blive en realitet, siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Ét Bælte, én Vej (OBOR) / Bælte & Vej Initiativet (BRI) i 2013. Siden dette tidspunkt har Schiller Instituttet ført kampagne for, at Europa og USA tilslutter sig. I begyndelsen var der en negativ respons, med baggrund i den gamle, geopolitiske tankegang.

Men det tempo, i hvilket man bygger en alliance for en moderne, infrastruktur-baseret, økonomisk udvikling og byggeri

af projekter, er betagende, med 70 lande, der pr. maj måned, 2017, er involveret. Alliancen for fremskridt er blevet udvidet fra at forbinde Europa og Asien, og til Afrika, Mellemøsten og Latinamerika. De fleste østeuropæiske nationer har tilsluttet sig, og én efter én indser de vestlige, europæiske nationer, at deres fremtid afhænger af, at de springer med på dette tog i bevægelse.

I Danmark udtrykte statsministerens særlige repræsentant til Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, minister Karen Ellemann, støtte til Bælte & Vej Initiativet (BRI), og Danmark er det eneste, nordiske land, der har indgået et Omfattende Strategisk Partnerskab med Kina; men Danmark er foreløbig kun involveret i nogle få infrastrukturprojekter i Bælte & Vej Initiativet.

Dette seminar/valgmøde finder sted under præsident Trumps statsbesøg til Kina den 8. – 10. nov., et statsbesøg, der kan blive USA's mulighed for at tilslutte sig BRI sådan, som Schiller Instituttet i USA har ført kampagne for. Hvis Trump gør dette, ville det fundamentalt ændre internationale relationer og bringe USA ind i denne alliance for økonomisk udvikling, i hvilken Kinas BRI udgør spydspidsen. I realiteten tilsigter den særlige anklager Robert Muellers efterforskning af præsident Trump, og som ikke bygger på nogen som helst kendsgerninger, netop at forhindre et sådant skifte mod en samarbejdsrelation med både Kina og Rusland.

Seminaret/mødet vil også uddybe nødvendigheden af, at Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love gennemføres:

1. Glass/Steagall-bankopdeling for at fjerne de spekulative finansbobler;
2. Oprettelsen af en nationalbank med et statsligt kreditsystem;
3. Udstedelse af statslig kredit til nøgleinfrastrukturprojekter, som vil øge produktiviteten og den faktisk anvendte energigennemstrømningstæthed i

produktionen, og;

4. Et forceret videnskabsprogram til opnåelse af kernefusionsenergi og rumforskning.

Desuden kræver Schiller Instituttets Venner en ny, kulturel renæssance, som omfatter gratis undervisning i klassisk musik for alle børn, for at berige børnenes kreative evner, som er den vigtigste faktor for hele menneskeheden.

Vi håber, at du vil være i stand til at deltage i dette seminar/møde, hvor der bliver tid til en åben diskussion af disse vigtige spørgsmål.

Vore seneste seminarer/koncerter i København:

En musikalsk dialog mellem kulturer, april, 2017.

Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme, december, 2016.

Forlæng Den nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika, april, 2016.

Kinas politik for »Ét Bælte, én Vej«, april 2015.

Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, januar, 2015.

Specialrapport:

Hjemmesiden om *EIR*-rapporten, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*.

Den engelske, arabiske og kinesiske version af *EIR's* rapport kan fås ved henvendelse til *EIR* og Schiller Instituttet i Danmark.

Pris for den 400 sider lange rapport:

Engelsk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Arabisk: trykt kr. 500.

Kinesisk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Kontakt venligst tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33, eller
si@schillerinstitut.dk

Hjemmesider:

Dansk: www.sive.dk
www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com
www.schillerinstitute.org
www.larouchepub.com/eiw
www.larouchepac.com

Andre sprog/other languages: [Click here.](#)

EIR PRESSEMEDDELELSE:

Det Nye Silkevejsparadigmes fjende:

Saudisk folkemord i Yemen

*Døden og ødelæggelserne i Yemen i dag finder sted udelukkende
for Saudi-Arabiens hånd. Den seneste FN-rapport (fra 5. sept.)
skønner antallet af dræbte civile til at være mindst 5.500 i*

de forgangne to et halvt år; og med endnu mange tusinde sårede. Tilfælde af kolera har oversteget 600.000, med mindst 2.000 dødsfald, iflg. Verdenssundhedsorganisationen. Faciliteter for rent vand og kloakering er blevet ødelagt. Millioner af mennesker er fordrevne. Der er mindst 19 millioner mennesker, der har behov for humanitærhjælp, og over 7 millioner mennesker har desperat behov for mad. Men saudierne blokerer nødhjælpsleverancer. Saudierne har bombet mange hospitaler, skoler og sociale sammenkomster. Storbritannien og Amerika leverer våben; USA yder genpåfyldning af brændstof og overvågning. Med udgivelsen af detaljerne sagde selv FN's højkommisær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, den 5. sept., at yemenitterne lider under »en helt igennem menneskeskabt katastrofe«. Han krævede en undersøgelse af overtrædelser af internationale humanitære love.

Download (PDF, Unknown)

Folkemordet i Yemen accelererer; Nu den værste humanitære krise i verden, siger FN OCHA

3. feb., 2017 – Årene med fejllernæring i det krigshærgede Yemen begynder nu at kræve sin pris på en ødelæggende måde. Antallet af civile dræbte i krigen skønnes at være 11.403 pr. november, 2016, efter 600 dages saudiskledet bombardement. Nu

er dødsfald som følge af hungersnød hastigt i færd med at overstige de direkte tab af liv i krigen. UNICEF, FN's Børnefond, rapporterede 31. jan., at 63.000 børn i Yemen i 2016 var døde som følge af fejlnæring. Næsten en halv million børn befinder sig nu i »alvorlig akut fejlnæring«, dvs., er ved at dø. 3,3 million mennesker, heriblandt 2,2 mio. børn, er i »akut fejlnæring«.

Henved 14 mio. mennesker befinder sig i øjeblikket i en tilstand kaldet »manglende sikkerhed for fødevareforsyning«, af hvilke halvdelen befinder sig i en »alvorlig manglende sikkerhed for fødevareforsyning«. Dette betyder, at mindst 7 millioner mennesker har behov for omgående fødevarehjælp for at overleve.

FN's Sikkerhedsråd har diskuteret muligheden for at åbne lufthavnen ved Houdeida-havnen for at kunne levere humanitær nødhjælp. Henved 20.000 mennesker venter på at rejse til udlandet for at få speciallægebehandling. Lufthavnen ved hovedstaden Sana'a, der blev lukket på grund af bombardement, er også vigtig for at bringe journalister ind, da det er næsten umuligt at rejse til Yemen i øjeblikket, og der kommer meget lidt uafhængige nyheder ud. Den eneste havn, der er under Sana'a-regeringens kontrol, Houdeida, er udsat for blokade fra vandsiden. Havnekranerne dér blev bombet af saudierne, og fire nye, mobile kraner fra World Food Program får ikke lov til at blive landsat og venter i øjeblikket på skibet ude på havet.

Vores kilde siger, at der ikke er nogen ny resolution eller tilføjelse til FN's Sikkerhedsråds Resolution 2216 i 'røret'. Det, der gør billedet mere kompliceret, er, at briterne »holder pennen« i Sikkerhedsrådet, hvilket vil sige, at det er de britiske FN-repræsentanter, der skal skrive eventuelle tilføjelser til denne resolution.

Ovenstående information kommer fra FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender (OCHA).

Det, der derfor henstår at gøre for at bringe fødevarerne ind og standse krigen, er at ændre implementeringen af Resolution 2216, eftersom det meste af dens implementering er ulovlig. FN tolererer ikke hungersnød eller krigsforbrydelser i implementeringen af sine politikker og resolutioner.

Her er pres fra både internationale NGO'er og regeringer absolut nødvendigt. Der er så mange tricks med implementeringen af resolutionen og med blokaderne, som må identificeres. Ét af disse er, at det meste af importen af fødevarer, medicin og brændsel er blevet standset i oprindelseshavnen, hvor det afventer godkendelse af en ansøgning om importtilladelse. Denne godkendelse gives imidlertid næsten aldrig, da ansøgningen skal sendes til Yemens Transportministerium under Hadi-regeringen i Riyadh, Saudi-Arabien, hvor de blokerer den og således forhindrer, at importen når frem til den nordlige del. Selv papiransøgninger om humanitærhjælp har vanskeligt ved at få tilladelse.

Hadi-regeringen har den fysiske kontrol over den anden, store havn i Yemen, Aden, men denne havn er ekstremt usikker pga. de udbredte, udisciplinerede militser og deciderede terroristbander, som al-Qaeda i Den arabiske Halvø (AQAP) og Daesh (ISIS). FN's nødhjælpsorganisationer kan derfor ikke bringe fødevarerne i land i Aden, og fødevarerne forbliver ude på havet eller i Djibouti i det østlige Afrika.

Den 6. dec., 2016, krævede Oxfam, at restriktionerne af importen til Yemen af fødevarer, medicin og brændsel blev ophævet. Mark Goldring, direktør for Oxfam i Storbritannien, sagde: »Yemen er langsomt ved at blive sultet ihjel. Først var der restriktioner på import – inkl. fødevarer, som var stærkt tiltrængte – og da dette delvist blev lettet, blev kranerne i havnene bombet, dernæst depoterne, dernæst vejene og broerne. Dette er ikke tilfældigt – dette er systematisk. Landets økonomi, dets institutioner, dets evne til at brødføde og sørge for sit folk, befinder sig alle på randen af kollaps. Der er stadig tid til at få det vendt omkring, før vi ser

kronisk sult blive til udbredt hungersnød. Kampene må standse, og havnene må åbnes helt op for vitale fødevareforsyninger, brændsel og medicin.«

Der er 12 internationale, humanitære NGO'er, der den 16. august, 2016, krævede, at restriktionerne for civil lufttrafik til Yemen blev ophævet. Disse NGO'er var: ACF International, ACTED, Care, Dansk Flygtningehjælp, Global Communities, Handicap International, International Rescue Committee, Intersos, Mercy Corps, Norsk Flygtningehjælp, Oxfam og Red Barnet.

FN's Resolution 2216 krænker statutterne i FN's Charter ved at lægge hele skylden på én enkelt side i en intern konflikt, hvilket er imod FN's politik for forsoning og ikke-indblanding i interne konflikter. Den opmuntrer dernæst den saudiskledede koalition til at gennemføre en afvæbning af den side, der tillægges skylden, houthierne, med en krig mod Yemen.

Bombekrigen var ulovlig, idet den begår krigsforbrydelser imod yemenitter ved systematisk at angribe 1) civile mål, inkl. huse, hospitaler, skoler, torve, begravelser; 2) fødevareindkøbene, havnen, vejene og broerne, brændsels- og fødevaredepoter, fødevareproduktion, dæmninger; selv landbrugsmarker er blevet gjort uanvendelige med klyngebomber; 3) kulturarven fra oldtiden, museer, byer, moskeer – en verdensarv.

Selv Storbritanniens Forsvarsministerium har sagt, at det har registreret 252 påståede overtrædelser af international humanitær lov, begået af den saudiskledede koalition i Yemens borgerkrig. Dette gør ligeledes våbenhandlerne til Saudi-Arabien fra Storbritannien, USA og Sverige ulovlige.

Det haster nu med at adressere disse ulovligheder for at standse folkemordet. Især, fordi saudierne i løbet af de seneste dage har besluttet at gennemtvinge deres blokade imod Houdeida, den eneste havn, der kan nå flertallet af Yemens

befolkning.

Ovenstående er offentliggjort som en PRESSEMEDDELSE i EIR:
http://www.larouchepub.com/pr/2017/170203_yemen_genocide.html

PRESSEMEDDELSE:
International Schiller
Institut-konference
i Berlin, 25. – 26. juni
2016:
»At skabe en fælles fremtid
for menneskeheden,
og en renæssance for klassisk
kultur«

28. juni 2016 – Schiller Instituttets internationale todages konference samlede flere end 300 gæster fra 24 nationer og fire kontinenter til en intens og dybtgående dialog om, hvorledes den umiddelbare fare for en verdenskrig kan standses ved i stedet at skabe et nyt paradigme for globalt samarbejde og udvikling, baseret på en dialog mellem civilisationer og den menneskelige arts enestående kreativitet. Konferencedeltagerne var ekstremt opmærksomme på optrapningen af den vestlige, geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina og faren for atomkrig, og en resolution vedtoges, der krævede den omgående afslutning af sanktioner mod Rusland og

Syrien. At gøre en ende på krigen og genopbygge det krigshærgede Syrien og hele det sydvestasiatiske område var et hovedfokus på konferencen, hvor dr. Bouthaina Shaaban, medlem af Syriens præsidentskab, talte til konferencens tilhørere og deltog i en bevægende, Spørgsmål & Svar-live stream.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet udsender Pressemeddelelse om AIIB

Schiller Instituttet www.schillerintitut.dk
Pressemeddelelse den 29. marts 2015 kl. 14.49

Information:

Michelle Rasmussen 51 30 14 54 / Tom Gillesberg 24 48 29 97

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg sendte den 23. marts 2015 følgende brev til flere ministre og Folketingsnævn om at gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank inden tidsfristen for at blive et grundlæggende medlem den 31. marts udløber.

Nu har Danmark besluttet at ansøge om medlemskab.

Her er den originale engelske meddelelse fra den danske ambassade i Kina om Danmarks ansøgning om medlemskab i AIIB.

Her er Schiller Instituttets danske oversættelse.

Tom Gillesberg kan interviewes om baggrunden for AIIB, hvorfor det er i Danmarks interesse at være med, og hvordan verdens økonomiske og politiske arkitektur bliver ændret efter, at mange europæiske lande har besluttet at gå med.

I fredags talte Gillesberg på et offentligt mødet på Frederiksberg om, hvorfor Danmark burde gå med i AIIB og samarbejde med BRIKS-landene. Den anden taler på mødet var Jens Jørgen Nielsen, som talte om, hvorvidt vi er på vej til krig med Rusland.

Optagelserne fra mødet findes her. Tom Gillesbergs tale begynder 55 min. inde i 1.delen af videoen.

Schiller Instituttets åbent brev til regering og Folketing:

Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB
Frederiksberg, den 23. marts 2015

Åbent brev til den danske regering og Folketinget

Følgende brev blev sendt til en række ministre og Folketingsudvalg:

I løbet af de seneste 10 dage har Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg tilmeldt sig som grundlæggende medlemmer af Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, sammen med 25-30 asiatiske lande. Der er nu kun en uge til, at fristen for, at lande kan tilmelde sig som grundlæggende medlemmer udløber den 31. marts 2015, så Danmark bør få sin ansøgning af sted hurtigt.

Mens den transatlantiske økonomi og finansverden synker stadig dybere ned i depressionen, har BRIKS og Asien med Kina i spidsen stået for et stadig tættere samarbejde om økonomisk vækst og udvikling. Kina spiller en voksende rolle som kreditkaber til store infrastrukturprojekter og har været drivkraften i etableringen af AIIB som et nøglested til at diskutere fælles projekter mange lande imellem. Er man med i AIIB som grundlæggende medlem, har man pludselig en fuld stemme i et af de vigtigste økonomiske fora, verden har i den kommende tid.

Danmark skal sørge for at komme om bord, inden skibet lægger fra kaj. Vi må inden for den næste uge gøre Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg selskab sammen med de mange asiatiske lande i AIIB. Vi kan jo så håbe, at USA beslutter sig for også at tage imod det gode tilbud, men det ville være tåbeligt at lade vores deltagelse være betinget af den amerikanske holdning.

Med Venlig Hilsen

Tom Gillesberg

Formand for Schiller Instituttet i Danmark

PRESSEMEDDELELSE: Amerikanske kongresmedlemmer kræver, at Obama offentliggør de 28 hemmeligstemplede sider af Kongresundersøgelsesrapporten om 11. september-angrebene og Saudi Arabiens rolle; øget pres på Senatet

7. jan. 2015 – Behovet for omgående at offentliggøre de bortredigerede 28 sider om finansieringen af 11. september-angrebene, fra Den fælles Kongresundersøgelse af Efterretningsaktiviteterne før og efter terrorangrebene den 11. september, 2001, var emnet for en slagkraftig pressekonference på Capitol Hill i Washington i dag. Begivenheden var sponsoreret af kongresmedlemmerne Walter Jones (R-NC) og Stephen Lynch (D-MA), der den 6. januar genfremsatte deres resolution, der kræver, at præsident Obama

ophæver hemmeligstemplingen af de sider i rapporten, der først blev hemmeligstemplet af George W. Bush. Resolutionen er nu fremsat for Kongressen som H Res 14. (se congress.gov)

Pressekonferencens taler var tidligere amerikanske senator Bob Graham (D-FL), der sad som en af formændene i Undersøgelseskomiteen, og som i de sidste 12 år har kæmpet for at få siderne frigivet.

Sammen med Jones, Lynch og Graham på podiet stod også familiemedlemmer til ofre for 11. september: Terry Strada, medformand for 11. september-familier og overlevende forenet for retsforfølgelse af terrorisme; Sylvia Carter, søster til et 11. september-offer i Pentagon; og Abraham Scott, ægtemand til et 11. september-offer i Pentagon. De talte alle med stor kraft om det længst forsinkede behov for fuld afsløring, sandhed og retfærdighed for de overlevende og ofrene og det amerikanske folk.

Den kendsgerning, at et stort terrorangreb, angiveligt udført af muslimske ekstremister, havde fundet sted i Paris den samme dag, gjorde, at deltagernes krav blev en endnu mere påtrængende nødvendig hastesag – som både kongresmedlem Jones og senator Graham påpegede.

Ødelæggende konsekvenser

I sine bemærkninger skitserede senator Graham tre ødelæggende konsekvenser af den manglende frigivelse af de 28 sider: 1) fornægtelse af sandheden; 2) fornægtelse af juridisk retfærdighed; og 3) en svækkelse af USA's nationale sikkerhed. Senator Graham krævede, at præsident Obama levede op til »Lincoln-standard«, hvorved præsident Lincoln gjorde alle budskaber, der blev sendt til Udenrigsministeriet under Borgerkrigen, til et spørgsmål om offentliggørelse. Efter krigen forfulgte den amerikanske regering dette og krævede den britiske regering til ansvar for at hjælpe og tilskynde

Konføderationen (Sydstaterne). Der blev sluttelig betalt skadeserstatning til USA for dette forræderi.

Senator Graham forklarede:

»Endnu et eksempel fra Borgerkrigen: Briterne havde underskrevet en neutralitetsaftale med USA, der sagde, at de ikke ville være involverede i Borgerkrigen. Man fandt siden hen ud af, at deres skibsværfter havde bygget militærskibe til Konføderationen. Da krigen sluttede, glemte USA ikke; det lod ikke de negative effekter af Storbritanniens forræderi ligge. De forfulgte snarere sagen, og sikrede sluttelig en anerkendelse af, hvad briterne havde gjort, samt en vis compensation for konsekvenserne af deres handlinger. Hvilken forskel mellem den måde, hvorpå dette land så sig selv som en stolt forsvarer af retfærdighed for sine borgere, og så det, vi oplever i dag.«

Graham sluttede med følgende bemærkninger:

»Jeg vil i dag gøre dette til en sag, at der findes en trussel til den nationale sikkerhed gennem at fornægte afsløring, og vi så endnu et kapitel af dette i dag i Paris. Her er nogle kendsgerninger: Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der ikke er klar over konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i vores regering, der har læst disse 28 sider; nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagte. Og det ved saudierne.«

»Hvad tror man, saudierne holdning ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de havde gjort, og de også ser, at USA har indtaget en holdning med enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt af offentligheden? Hvad ville den saudiske regering gøre under denne omstændighed, som er præcis, hvor de har befundet sig i mere

end et årti?»

»Jamen, for det første har de fortsat, og muligvis accelereret, deres støtte til en af de mest ekstreme former for islam, Wahhabisme, over hele verden, i særdeleshed i Mellemøsten. Og for det andet, har de støttet deres religiøse iver, gennem finansiell eller andre former for støtte til de institutioner, der ville udføre disse ekstreme former for islam. Disse institutioner inkluderer moskéer, madrassaer (muslimske skoler) og militær. Al-Qaeda var en skabelse af Saudi Arabien; de regionale grupper, såsom al-Shabaab, har i vid udstrækning været skabelser af Saudi Arabien; og nu er ISIS den seneste skabelse!«

»Og jo, jeg håber og har tiltro til, at USA vil knuse ISIS, men hvis vi tror, at det er definitionen på sejr, så er vi meget naive! ISIS er en konsekvens, ikke en årsag – det er en konsekvens af spredningen af ekstremisme, først og fremmest af Saudi Arabien, og hvis det knuses, vil de etablere, finansiere og støtte en anden institution til at udføre missionen.«

»Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne række institutioner, voldelige, ekstreme og ekstremt skadelige for området i Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i morges i Paris.«

»Jeg slutter derfor med at sige: dette er et meget vigtigt spørgsmål. Det kan synes uaktuelt for nogle, men det er lige så aktuelt som de hovedoverskrifter, vi læser i dag. Det er et spørgsmål, der vedrører kernen af USA's kontrakt med sin befolkning, at befolkningen giver regeringen troværdigheden og støtten til at regere; regeringen giver befolkningen den information, på baggrund af hvilken de kan foretage gode bedømmelser af det hensigtsmæssige i regeringens handlinger. Det er lige så fundamentalt som retfærdighed for vort folk, der har lidt så meget gennem denne onde forening af

ekstremisme og en meget magtfuld nationalstat. Og det er USA's befolknings sikkerhed.«

»Jeg takker endnu engang kongresmedlemmerne for deres lederskab. Jeg håber, at en bølge af andre kongresmedlemmer, der anerkender vigtigheden af dette spørgsmål, snarest vil slutte sig til dem. Og så, at USA's præsident endelig vil erklære, at han vil vedtage Lincoln-standarder med fuld afsløring og forlade sig på det amerikanske folks intelligens og dømmekraft og patriotisme til at beslutte, hvad det hensigtsmæssige handlingsforløb bør være.«

Senatet må tage skridt til handling

Mens alle talerne krævede, at præsidenten handler nu, sigtede kongresmedlem Jones særligt på det amerikanske Senat og insisterede på, at senatorerne omgående måtte tage skridt til at introducere en lignende resolution (som den i Repræsentanternes Hus, -red.), med krav og ophævelse af hemmeligstemplingen. Hans, og Grahams og Stradas, ord vil give kraftig genlyd i Capitol i de kommende dage. Han sagde:

»Vi har fremlagt denne resolution som en opfordring til præsidenten om at gøre det, der er det rigtige for det amerikanske folk og familierne til ofrene for 11. september. Senator Grahams tilstedeværelse her er absolut, absolut, hvad vi har brug for, for at få Senatet til at slutte sig til os med en overensstemmende resolution i Senatet, samt afholde en pressekonference, og lad os lægge pres på præsidenten.

Jeg ved ikke, efter jeg havde læst disse 28 sider, hvorfor der er nogle, der tøver med at frigive de 28 sider. Steven Lynch og jeg – og jeg har en kopi af dette brev, hvis I vil have det, før I går hjem i dag – skrev et brev til præsidenten i april og bad om at frigive informationen. Han har, ved to forskellige lejligheder, sagt til familierne,

jeg vil frigive de 28 sider. Det har stået i pressen!

Vi skrev et brev til ham i april, hvor vi bad ham venligst frigive informationen. Indtil dags dato har vi ikke modtaget noget svar. Vi har ringet til Det Hvide Hus mange gange. Dette er, hvad de har svaret: 'Vi arbejder på et svar. Vi må lade de forskellige afdelinger se på svaret.'

Tiden er inde til, at Senatet slutter sig til Repræsentanternes Hus, og slutter sig til det amerikanske folks, og 11. september-ofrenes familiers, ønsker.«

Pressekonferencen var velbesøgt, med reportere og/eller kamerafolk fra CNN, Fox News, US News og World Report, Newsweek, Daily Beast, New York Times, ABC, NBC, Huffington Post, National Review og flere websider med relation til 11. september, inklusive 28pages.org og hr428.org.

PRESSEMEDDELELSE
fra Executive Intelligence
Review:
Talsmand for inter-oceanisk
kanal i Nicaragua til EIR:
Europa og USA må tilslutte

sig BRIKS-initiativet

29. dec. 2014 – Dr. Telémaco Talavera, dekan ved Nicaraguas Landbrugsuniversitet og talsmand for Kommissionen for den store inter-oceaniske kanal i Nicaragua, opfordrer USA og Europas nationer til at gå med i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og deltage i opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på udvikling, fred og respekt for national suverænitet. I et langt interview den 20. december med Gerardo Castilleja fra EIR's kontor i Mexico City, blev dr. Talavera spurgt om Schiller Instituttets appel, som cirkuleres internationalt af LaRouche-bevægelsen og andre, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«, svarede dr. Talavera:

»Jeg ville sige, at ikke alene kan de gå med; jeg ville sige, at de skal tilslutte sig dette initiativ. For vi kan ganske enkelt ikke længere leve i en verden med konfrontationer. Vi må virkelig se til, at fornuften med respekt for suverænitet, selvbestemmelse, folkenes frihed til at have deres egne anskuelser og deres egne økonomiske og sociale visioner, er herskende i verden.«

Talavera forklarede:

»BRIKS er en voksende kendsgerning, en gruppe af fremvoksende lande med stort potentiale i verden, som spiller en vigtig rolle, og som ikke kan skubbes til side, ikke bør skubbes til side. BRIKS bør ikke ignoreres eller undervurderes af USA og Europa, for ellers vil det virkelig tid efter anden give bagslag mod dem. For dette er en realitet, der er på vej frem.

Så jeg mener virkelig, at vi må sætte en stopper for den imperialistiske anskuelse, dette arrogante synspunkt om at eje verden, og at alle andre må ligge ved deres fødder eller være underkastede. Og vi må i stedet fremme relationer, der

består i samarbejde, respekt i hele verden, uanset specifikke aspekter og naturlige og nødvendige forskelle i kultur, politik, religion osv. Så hele verden virkelig kan gøre fremskridt hen imod et samfund, der har lavere fattigdomsniveauer, lavere niveauer af marginalisering, lavere niveauer af miljøødelæggelse, mere fred – en fred inden for rammerne af respekt, men med en forståelse af fred som værende ikke blot fraværet af væbnet kamp, men virkelig som den respekt, der må findes mellem folkeslag og lande ... Europa og USA ikke alene kan, men må fortsætte med at skifte over til at fremme fred og ikke anse sig selv for at være verdens ejere, der står over selveste suveræniteten, selvbestemmelsen eller anskuelserne hos andre folkeslag og lande.«

Schiller Instituttets resolution om at gå med i BRIKS er blevet underskrevet af flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande i hele verden. Hele teksten, samt listen over dem, der hidtil har skrevet under, kan findes på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>

Interviewet

Under hele interviewet talte Talavera med EIR med bemærkelsesværdig optimisme om de mange udfordringer og muligheder, der byder sig med konstruktionen af den 278 km lange, store inter-oceaniske kanal, som Nicaragua er begyndt at bygge i partnerskab med det kinesiske selskab HKND.

Om uddannelse:

»I samråd med universiteter i dette område, såsom Panamas Internationale Maritime Universitet, Panamas Teknologiske Universitet, [universiteter i] Spanien og verden, og ikke blot i Kina, beskæftiger vi os virkelig med de nye udfordringer inden for uddannelse på alle niveauer, men især

inden for højere tekniske uddannelser. Vi har talt om at tilbyde 355 nye uddannelser ... som vil blive nødvendige i Nicaraguas nye økonomiske, videnskabelige og teknologiske dynamik.«

Om den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om et »win-win«-samarbejde omkring den Nye Silkevej:

»Verden lever i en virkelighed, der er anderledes i forhold til den Kolde Krigs tid ... Vi er gået fra geopolitik, der dominerede verden under den Kolde Krig, og til 'geo-økonomi' ... Disse store projekter kan blive drivkraften i aspekter af verdensøkonomien. For eksempel vil den Store Nicaraguanske Kanal ... reducere tiden for transport af eksport- og importprodukter. Den vil reducere omkostningerne, fordi afstanden er forkortet, men også, fordi man vil blive i stand til at bruge de store, mere effektive skibe, der nu bygges ... Disse store projekter er en strategisk vision af transformation ... de er med til at stimulere andre store projekter, der er blevet lanceret i verden.«

Om ungdommen:

»Ungdommen udgør potentialet til at opbygge, til at bygge, men de står også over for en stor risiko for at gå ad veje, der fører dem til at gøre sig selv, deres familier og samfundet fortræd ... Det er Nicaraguas strategi at styrke denne vision, denne dynamik, det initiativ, der er karakteristisk for ungdom, så de kan blive drivkraften i transformationen. Og som jeg siger til dem, at de ikke alene skal være Nicaraguas fremtid, men også Nicaraguas nutid, og fremtid ... Og nu er de unge i Nicaragua en fundamental drivkraft for transformation ... for vi har i stort mål unge mennesker med denne dynamik, denne kraft, der føler håb, muligheden for at blive aktører, at blive hovedpersoner i en social transformation. Og det giver deres liv mening ... [De har] kreativiteten, innovationen til at kunne sige: 'Vi unge vil blive skabere, vi er skabere af et bedre samfund for os

selv, vore familier og samfundet.'«

Dr. Talavera sluttede sit interview med EIR, der kan læses både på engelsk og spansk på www.larouchepub.com og www.larouchepub.com/spanish, med en appel til befolkningen i USA:

»I er et folk, der har en betydningsfuld, historisk mulighed for også at bidrage til økonomisk, social og menneskelig transformation, og gøre det med respekt, med respekt for de enkelte folkeslags og det enkelte menneskes værdighed; I har virkelig muligheden ... Lad os gå frem sammen med respekt.«

PRESSEMEDDELELSE: Prominente ledere støtter Resolution, der kræver, at USA og Europa afviser geopolitik og i stedet samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen,

der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente lederes underskrifter findes på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Dansk hjemmeside: Se Resolutionen (på dansk) og de prominente underskrifter fra 20 nationer – og skriv under – **HER**

Her er nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Tom Gillesberg
in Denmark

Chairman, The Schiller Institute
Copenhagen Denmark

Hugo	Andersen	Director, Taarnby Karroserifabrik	Taarnby	Denmark
John Scales	Avery	Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs		Denmark
Anika Telmányi	Lylloff	Violinist	Copenhagen	Denmark
Mohammed	Mafoud	Head of Danish- Syrian Union		Denmark
Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark
Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark

Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark
Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark